

[Camre.]

for tilladelse til at benytte dyr ved videnskabelige forsøg. For det tredje, at kontrolfunktionernes om jeg så må sige papirmæssige udbygning ikke i sig selv er en garanti for bedre dyrebeskyttelse.

Jeg vil også gerne sige, at det ville være ønskeligt, at udvalgsarbejdet fører til en forbedring af den eksisterende lov på en række punkter og dette gerne som ændringsforslag til den nuværende lov. For mig at se samler interessen sig her om følgende punkter:

For det første en formulering af de almindelige retningslinier, som skal være gældende, for at en institution kan påtage sig pasning og pleje af forsøgsdyr af de anvendte arter. Det mangler vi stærkt i den nuværende lov, og det vil det være ønskeligt at få indføjet.

For det andet en ændret sammensætning af kontroludvalget, således at dyrebeskyttelsesforeningerne får en øget repræsentation. Det må vel nok anses for at være urealistisk, at kontroludvalget skulle kunne foretage en egentlig forskningspolitisk vurdering i det enkelte tilfælde.

For det tredje vil jeg påpege, at loven formentlig klarere bør redegøre for, til hvilke forskningsmæssige formål anvendelse af forsøgsdyr kan tillades. Det må for mig at se i denne forbindelse være umiddelbart rimeligt, at der ikke til almindelig undervisning uden for de medicinske fag tillades anvendt levende dyr overhovedet. Ligeledes bør lidelsesvoldende dyreforsøg ikke tillades ved udvikling af kosmetik o. lign., som ikke er sygdomsbekæmpende forskning.

Så vil jeg gerne, som ordføreren for forslagsstillerne, hr. Gunner Baunsgaard, har gjort det, også takke ministeren for tilsagnet om at ville medvirke til en forbedring af loven om dyrs anvendelse ved forskning. Der fremkommer jo med visse mellemrum oprørende beretninger om dyrs anvendelse ved forsøg, og der rejses herved tvivl, dels om selve den pågældende forsknings rimelighed, dels om, hvorvidt anvendelsen af levende dyr i det pågældende øjemed er etisk og videnskabeligt forsvarlig.

Det vil for mig at se være værdifuldt, om vi ved denne lovgivning kan sikre forsøgsdyrene så gode vilkår som overhovedet muligt og samtidig sikre, at den værdifulde forskning, som foregår etisk fuldt forsvar-

ligt, ikke giver anledning til mistanke om hensynsløshed eller vanrøgt af dyr.

Kaj V. Andersen (V):

Som medforslagsstiller skal jeg tillade mig et par ganske få bemærkninger.

Der er ingen fanatisme indbygget i dette lovforslag. Det er i allerallerhøjeste grad et kompromis, et højst ufuldkomment sådant, oven i købet. Fanatismen, må jeg desværre indrømme, har jeg mødt i meget betydelig grad under tilblivelsen af dette lovforslag i det samarbejde med en række interessegrupper, vi har haft. Det nødes jeg til at sige.

Hovedårsagen til min medvirken ved dette lovforslags fremkomst er den, som det ærede medlem hr. Wamberg opfattede som sit første indtryk af lovforslaget: at begrænse antallet af forsøgsdyr i meget betragtelig grad. Der er ikke i lovforslaget indbygget nogen som helst form for mistænkeliggørelse af vore videnskabelige institutter eller af den forskning, som vi er så afhængige af også i vort samfund. Vi lever lykkeligvis jo i dette land under en meget høj lægelig etisk standard. Det rokkes der ikke i fjerneste måde ved, det kastes der ikke nogen mistanke på. Derimod er det mig meget om at gøre, at man i allerhøjeste grad begrænser medicinalindustriens, navnlig kosmetikindustriens, mulighed for at anvende forsøgsdyr. Det er denne uddelegeren af det videnskabelige ansvar, som de videnskabelige institutter her relativt kritikløst foretager, jeg er mest forarget over.

Jeg har — og det understøtter min forargelse, til trods for at det piller en lille smule ved mine begejstrede ord om den lægevidenskabelige, forskningsmæssige standard i dette land — haft lejlighed til at gennemgå et helt års journaler af de journaler, som man er pligtig at føre rundt omkring på de hospitaler og institutter, hvor man har tilladelse til at anvende dyr til forsøg. Det var jammerlig læsning. Det var makværk, det var sjusk. Der er institutter, der er professorer — jeg skal ikke nævne deres navne — om hvem man ved, at de kun, fordi lovens sværd hænger over deres hoved, overhovedet vil skrive bare det antal af dyr, de anvender om året. Det var i Århusområdet — så nær vil jeg godt gå på det. Når man så ved, hvordan tilfældige private laboratorier tillader sig at anvende forsøgsdyr under den højeste vi-